

ZAWIADOMIENIE KOMISJI**Wytyczne dotyczące okazów przetworzonych określonych w unijnych rozporządzeniach w sprawie handlu gatunkami dzikiej fauny i flory**

(2017/C 154/07)

Niniejsze wytyczne mają pomóc państwom członkowskim UE oraz zainteresowanym stronom w ocenie tego, które produkty można lub których produktów nie można zaliczyć do kategorii „przetworzonych okazów pozyskanych ponad 50 lat wcześniej” („okazów przetworzonych”) określonych w unijnych rozporządzeniach w sprawie handlu gatunkami dzikiej fauny i flory, a zatem powinny być one pomocne przy podejmowaniu decyzji dotyczących przypadków, w których w odniesieniu do okazów przetworzonych należy zastosować ogólne odstępstwo od wymogu uzyskania świadectwa do celów handlu wewnątrzunijnego okazami gatunków wymienionymi w załączniku A do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 ⁽¹⁾.

Niniejsze wytyczne można również stosować na potrzeby wprowadzania do UE lub (powrotnego) wywozu z UE, w przypadku gdy warunki dotyczące wydania zezwoleń na przywóz lub wywóz/świadectw powrotnego wywozu okazów przetworzonych wymienionych w załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 338/97 są mniej rygorystyczne niż w odniesieniu do innych okazów tych gatunków ⁽²⁾.

Z powodu dużej różnorodności oraz szerokiej gamy przedmiotów objętych zakresem definicji okazów przetworzonych niniejsze wytyczne mają służyć wyłącznie jako pomoc w ustaleniu, czy można zastosować definicję okazów przetworzonych. W przypadku wątpliwości co do tego, czy przedmiot można uznać za okaz przetworzony, czy też nie, należy złożyć wniosek do organu administracyjnego CITES o wydanie świadectwa do użytku handlowego do celów handlu wewnątrzunijnego.

Niniejsze wytyczne zostały przygotowane przez Komisję i jednomyślnie zatwierdzone przez grupę ekspertów właściwego organu administracyjnego CITES.

Niniejsze wytyczne stanowią wyraz tego, jak Komisja interpretuje rozporządzenie (WE) nr 338/97, oraz środków uznanych przez nią za najlepsze praktyki. Mają one na celu pomóc władzom krajowym, obywatelom i przedsiębiorstwom w stosowaniu unijnych rozporządzeń w sprawie handlu gatunkami dzikiej fauny i flory. Jedynie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest upoważniony do interpretowania prawa Unii w wiążący sposób.

Niektóre państwa członkowskie i inne państwa trzecie mogą stosować bardziej rygorystyczne kontrole krajowe w odniesieniu do przedmiotów, które można lub których nie można wykorzystywać do celów handlowych. Przed przewozem okazu przetworzonego należy zatem zapoznać się z przepisami obowiązującymi w kraju docelowym.

1. Wprowadzenie

1.1. Definicję „okazu przetworzonego” przedstawiono w art. 2 lit. w) rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97:

„»przetworzone okazy pozyskane ponad 50 lat wcześniej« oznaczają okazy, które zostały w znaczący sposób zmienione w stosunku do ich naturalnego, pierwotnego stanu, w celu wytworzenia biżuterii, ozdoby, dzieła sztuki, przedmiotu użytkowego lub instrumentu muzycznego ponad 50 lat przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia ⁽³⁾ i które, zdaniem organu administracyjnego państwa członkowskiego, którego to dotyczy, zostały pozyskane w takim stanie. Okazy takie są uważane za przetworzone tylko wtedy, gdy wyraźnie należą do jednej z wyżej wymienionych kategorii i w żadnym stopniu nie wymagają dalszego kształtowania, obróbki rzemieślniczej lub przetwarzania, aby mogły służyć celom, do których są przeznaczone”.

Okazy, które można zaliczyć do kategorii okazów przetworzonych, określa się potocznie mianem „antyków”.

Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do wszystkich przypadków, w których definicja okazów przetworzonych ma zastosowanie zgodnie z unijnymi rozporządzeniami w sprawie handlu gatunkami dzikiej fauny i flory, czyli zgodnie z:

- art. 4 rozporządzenia (WE) nr 338/97 dotyczącym wprowadzenia do Wspólnoty,
- art. 5 rozporządzenia (WE) nr 338/97 dotyczącym wywozu i powrotnego wywozu ze Wspólnoty,
- art. 8 rozporządzenia (WE) nr 338/97 dotyczącym przepisów odnoszących się do kontroli działalności handlowej w UE,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1) oraz rozporządzenia wykonawcze do tego rozporządzenia.

⁽²⁾ Zob. art. 4 ust. 5 lit. b) i art. 5 ust. 6 ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 338/97.

⁽³⁾ „50 lat przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia”, tzn. przed dniem 3 marca 1947 r.

— art. 62 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006⁽¹⁾ dotyczącym ogólnych zwolnień w odniesieniu do art. 8 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 338/97.

- 1.2. Zgodnie z powyższą definicją „okazu przetworzonego” organ administracyjny danego państwa członkowskiego musi mieć pewność, że dany okaz został pozyskany w stanie zgodnym z definicją okazu przetworzonego.

Definicję tę można rozbić na następujące kryteria, z których wszystkie należy poddać ocenie:

- przedmiot został wyprodukowany/przetworzony przed dniem 3 marca 1947 r.,
- przedmiot został w znaczący sposób zmieniony w stosunku do jego naturalnego stanu,
- przedmiot można wyraźnie przypisać do jednej z następujących kategorii: biżuteria, ozdoby, dzieła sztuki, przedmioty użytkowe, instrumenty muzyczne i nie wymaga dalszego kształtowania, obróbki rzemieślniczej lub przetwarzania, aby mógł służyć celom, do których jest przeznaczony,
- organ administracyjny zainteresowanego państwa członkowskiego ma pewność, że przedmiot został pozyskany w takim stanie.

W niniejszych wytycznych odniesiono się do tych kryteriów, udzielając odpowiedzi na następujące pytania:

- a) Jak ocenić, czy okaz przetworzony został wyprodukowany/przetworzony przed dniem 3 marca 1947 r.?
- b) Jak ocenić, czy okaz został w znaczący sposób zmieniony w stosunku do jego naturalnego, pierwotnego stanu w celu wytworzenia biżuterii, ozdoby, dzieła sztuki, przedmiotu użytkowego lub instrumentu muzycznego oraz że nie wymaga dalszego kształtowania, obróbki rzemieślniczej lub przetwarzania, aby mógł służyć celom, do których jest przeznaczony?
- c) Jak ocenić, czy stopień renowacji jest możliwy do zaakceptowania, aby okaz nadal spełniał kryterium: „nie wymagają dalszego kształtowania, obróbki rzemieślniczej lub przetwarzania, aby mogły służyć celom, do których są przeznaczone”?
- d) Jak ocenić, czy organ administracyjny danego państwa członkowskiego może mieć pewność, że dany przedmiot został nabyty w takim stanie, który jest zgodny z definicją „okazu przetworzonego”?

2. Ocena, czy okaz przetworzony został wyprodukowany/przetworzony przed dniem 3 marca 1947 r.

- 2.1. Okaz musiał zostać wyprodukowany/przetworzony więcej niż 50 lat przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 338/97, tzn. przed dniem 3 marca 1947 r.
- 2.2. Okazy, które zostały ponownie przetworzone przed dniem 3 marca 1947 r., można uznać za okazy przetworzone do celów odstępstwa, jeżeli spełniają one inne warunki określone w definicji okazu przetworzonego.
- 2.3. Okaz, który został przetworzony lub ponownie przetworzony po 1947 r., nie spełniałby wymogów określonych w definicji, nawet jeżeli pochodzi on sprzed dnia 3 marca 1947 r. Przykładowo bila wykonana z kości słoniowej, która została ponownie przetworzona na uchwyt laski, nie spełniałaby wymogów odstępstwa, jeżeli została ponownie przetworzona w latach 60. XX w., nawet jeżeli kość słoniowa pochodzi sprzed 1947 r. Kolejnym przykładem jest drewno, które pochodzi sprzed 1947 r., lecz okaz został przetworzony po dniu 3 marca 1947 r.
- 2.4. Osoba, która nabyła okaz (okazy) przed dniem 3 marca 1947 r., nie musi być obecnym właścicielem.

3. Ocena, czy okazy zostały „w znaczący sposób zmienione w stosunku do ich naturalnego, pierwotnego stanu, w celu wytworzenia biżuterii, ozdoby, dzieła sztuki, przedmiotu użytkowego lub instrumentu muzycznego”

- 3.1. Zmiana okazu musi mieć wyraźnie na celu wytworzenie biżuterii, ozdoby, dzieła sztuki, przedmiotu użytkowego lub instrumentów muzycznych. Ponadto dany okaz nie powinien wymagać dalszego kształtowania, obróbki rzemieślniczej lub przetwarzania, aby mógł służyć celom, do których jest przeznaczony.
- 3.2. Spełnienie tych warunków można ocenić jedynie w każdym przypadku z osobna (zob. również sekcja 4).
- 3.3. Aby część zwierzęcia (taka jak zęby, kły, rogi, poroże, skóra, kości lub skorupy) mogła zostać zakwalifikowana jako okaz przetworzony, musi ona zostać w znaczący sposób zmieniona w stosunku do jej naturalnego, pierwotnego stanu.
- 3.4. Wypolerowanie lub przytwierdzenie okazu do innego materiału, takie jak oprawianie, nie kwalifikuje danego przedmiotu jako okazu przetworzonego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 166 z 19.6.2006, s. 1).

- 3.5. Każda zmiana okazu powinna być nieodwracalna. Nie może również istnieć żaden wyraźny interes ani zamiar wykorzystania okazu do innych celów.
- 3.6. W przypadku kości słoniowej oznacza to, że surowe ciosy lub ich części (które mogą być wypolerowane, lecz nie rzeźbione czy grawerowane), nie kwalifikują się jako okazy przetworzone bez względu na to, czy są przytwierdzone do czaszki, czy też nie⁽¹⁾. Aby ciosy lub ich części kwalifikowały się jako przetworzone, dany okaz musiał zostać poddany w znacznym stopniu rzeźbieniu lub grawerowaniu obejmującemu co najmniej 90 % jego powierzchni. Lekkie rzeźbienie, grawerowanie lub oznakowanie powierzchni, gdy cios zasadniczo pozostaje w jego naturalnym, pierwotnym stanie, nie zostałyby uznane za przetworzenie.
- 3.7. W przypadku rogu nosorożca lub jego części lekkie rzeźbienie, grawerowanie lub oznaczenie powierzchni, gdy kształt rogu zasadniczo pozostaje taki sam w stosunku do jego naturalnego, pierwotnego stanu, nie zostałyby uznane za przetworzenie.
- 3.8. Jako okazy przetworzone nie kwalifikują się okazy wykonane z rogu nosorożca, takie jak całe rogi lub ich części, w które wbudowano zegary, kałamarze, barometry lub inne przedmioty, w przypadku gdy róg zasadniczo pozostaje niezmienny lub gdy zgodnie z pkt 5.6 niniejszych wytycznych można w sposób niezależny wykazać, że wartość artystyczna jest niewystarczająca. Należy również uwzględnić inne wytyczne dotyczące wywozu, powrotnego wywozu rogów nosorożca i wewnątrzunijnego handlu nimi⁽²⁾.
- 3.9. Czaszki, szkielety (całkowicie lub częściowo połączone stawowo) lub pojedyncze kości, które zostały oczyszczone, zagruntowane, wypolerowane, oprawione lub poddane obróbce w inny sposób, nie zostałyby uznane za okazy przetworzone. Czaszki i rogi, które zostały umieszczone (również w przypadku, gdy rogi są przytwierdzone do czaszki) na przykład na drewnianej płycie lub podstawie, nie kwalifikowałyby się jako okazy przetworzone.
- 3.10. Na ogół zwierzęta wypchane (przetworzone przy wykorzystaniu metod taksydermicznych) – na przykład oprawione i wypchane ptaki – spełniałyby warunek, zgodnie z którym są „w znaczący sposób zmienione w stosunku do ich naturalnego, pierwotnego stanu” w rozumieniu definicji okazów przetworzonych (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-154-2).
- 3.11. W załączniku I do niniejszych wytycznych przedstawiono ilustracyjne przykłady okazów, które – mimo iż zostały nabyte w stanie gotowym przed dniem 3 marca 1947 r. – nie kwalifikowałyby się jako okazy przetworzone, ponieważ nie zostały wystarczająco zmienione.
- 3.12. W załączniku II do niniejszych wytycznych przedstawiono ilustracyjne przykłady okazów, które zostały nabyte w stanie gotowym przed dniem 3 marca 1947 r., często w obrocie handlowym, i które kwalifikowałyby się jako okazy przetworzone, ponieważ zostały wystarczająco zmienione.
4. **Ocena, czy stopień „renowacji” i „ponownego przetworzenia” jest możliwy do zaakceptowania, aby okaz nadal spełniał kryterium: „nie wymagają dalszego kształtowania, obróbki rzemieślniczej lub przetwarzania, aby mogły służyć celom, do których są przeznaczone”**
 - 4.1. Zasadniczo „okazy przetworzone” – niezależnie od ich wieku i materiału, z którego zostały wytworzone – nie mogły zostać ponownie przetworzone i musiały pozostać w swoim pierwotnym „przetworzonym” stanie po dniu 3 marca 1947 r.⁽³⁾.
 - 4.2. Oczekiwanie, że przedmioty przetrwają kilka wieków w pierwotnym stanie, jest jednak nierealistyczne, a zatem dopuszcza się podejmowanie zgodnych z prawem działań handlowych w ramach renowacji antyków. Renowacja nie może zmieniać pierwotnie zamierzonego efektu okazu.
 - 4.3. Ponowne przetworzenie z wykorzystaniem materiałów uwzględnionych w wykazie CITES nabytych po dniu 3 marca 1947 r. oznaczałoby, że przedmiot nie kwalifikuje się już jako okaz przetworzony. Na przykład przetworzenie okazów *Dalbergia nigra* (palisander), takich jak deski podłogowe lub panele, na korpusy lub pudła rezonansowe nowych gitar nie kwalifikowałoby się jako renowacja. Z zakresu definicji wyłączone byłoby również wykorzystanie dwóch uszkodzonych przedmiotów do stworzenia jednego przedmiotu w idealnym stanie. Na przykład wzięcie dwóch uszkodzonych pojemników na herbatę, całkowity demontaż obu tych pojemników, a następnie utworzenie nowego pojemnika z nieuszkodzonych elementów obu pojemników nie spełniłoby wymogów określonych w definicji.

(1) Rezolucja konferencji CITES 10.10 (zmiany CoP 17): a) termin „surowa kość słoniowa” obejmuje całe ciosy słoniowe, wypolerowane lub niewypolerowane, w jakiegokolwiek formie, oraz całość kości słoniowej w pociętych kawałkach, wypolerowaną lub niewypolerowaną oraz w dowolny sposób zmienioną w stosunku do jej pierwotnego stanu, z wyjątkiem „przetworzonej kości słoniowej”; oraz b) termin „przetworzona kość słoniowa” należy rozumieć jako kość słoniową, która została poddana rzeźbieniu, formowaniu lub przetworzeniu, w całości lub części, lecz termin ten nie obejmuje całych ciosów w jakiegokolwiek formie, z wyjątkiem przypadków, gdy rzeźbieniu poddano całą powierzchnię.

(2) Zawiadomienie Komisji – Wytyczne: wywóz, powrotny wywóz, przywóz rogów nosorożca i wewnątrzunijny handel nimi (2016/C 15/02).

(3) Por. pkt 2.2 i 3.1 niniejszych wytycznych.

- 4.4. Naprawa, w ramach której nie wykorzystuje się materiałów uwzględnionych w wykazie CITES, kwalifikowałaby się jednak do objęcia definicją okazu przetworzonego. Na przykład wymiana mosiężnych zawiasów w antycznym pojemniku na herbatę wytworzonym ze skorupy żółwia uwzględnionego w wykazie CITES spełniałaby warunki określone w definicji, jeżeli spełnia również inne wymogi.
- 4.5. Wiele przedmiotów poddaje się renowacji poprzez pozyskanie materiałów z innych nieodwracalnie uszkodzonych egzemplarzy w celu renowacji lub naprawy jednego dobrego egzemplarza. Jeżeli do renowacji wykorzystuje się materiał uwzględniony w wykazie CITES, aby przedmiot poddany renowacji mógł kwalifikować się jako okaz przetworzony, materiał ten musi pochodzić sprzed daty, gdy gatunek ten został uwzględniony w wykazie konwencji CITES. Na przykład jeżeli do naprawy pierwotnej inkrustacji w meblach inkrustowanych kością słoniową potrzeba dodatkowej kości słoniowej – pod warunkiem że kość słoniowa wykorzystywana do takiej naprawy pochodzi sprzed uwzględnienia gatunku w wykazie konwencji CITES (tj. „została pozyskana przed wejściem w życie konwencji”) – działanie to może zostać zaklasyfikowane jako renowacja, a przedmiot może nadal kwalifikować się jako okaz przetworzony, jeżeli spełnia również inne wymogi. Podobnie skorupa żółwia pozyskana przed wejściem w życie konwencji, uzyskana z jednego pojemnika na herbatę na potrzeby renowacji innego, może zostać zakwalifikowana jako renowacja, a nie ponowne przetworzenie.
5. **Ocena, czy organ administracyjny danego państwa członkowskiego może mieć pewność, że przedmiot został nabyty w stanie, który jest zgodny z definicją „okazu przetworzonego”**
 - 5.1. Odpowiedzialność za wykazanie, że dany okaz spełnia wymogi określone w definicji okazu przetworzonego, spoczywa na właścicielu lub sprzedawcy produktu.
 - 5.2. Po otrzymaniu wniosku organy administracyjne wezmą pod uwagę unijne rozporządzenia w sprawie handlu gatunkami dzikiej fauny i flory, niniejsze wytyczne, wszelkie inne właściwe wytyczne dotyczące poszczególnych gatunków oraz wcześniejsze przypadki precedensowe, aby określić, czy dany przedmiot spełnia warunki pozwalające zakwalifikować go jako okaz przetworzony.
 - 5.3. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w pkt 5.6, organ administracyjny może wyrazić zgodę, by osoba posiadająca wiedzę fachową w danej dziedzinie dokonała weryfikacji okazu przetworzonego w celu określenia jego wieku oraz w celu oceny, czy okaz ten kwalifikuje się jako biżuteria, ozdoba lub dzieło sztuki. Osobą taką może być specjalista w zakresie antyków, kurator muzeum itp., uznany przez właściwą organizację branżową, właściwy organ przedstawicielski lub podobną właściwą organizację. Może to być osoba zaangażowana w powiązane wykorzystywanie danego okazu do celów handlowych, jeżeli osoba ta posiada właściwą wiedzę fachową.
 - 5.4. Niektóre państwa członkowskie mogą zlecić określonym osobom fizycznym przeprowadzenie oceny wieku okazu oraz oceny, czy dany okaz można uznać za biżuterię, ozdobę lub dzieło sztuki, dlatego też wnioskodawcy powinni skonsultować się z organem administracyjnym.
 - 5.5. Jako dowód poświadczający wiek okazu organ administracyjny CITES może również przyjąć dowód pochodzenia przekazany przez właścicieli w postaci oryginału pokwitowania lub dowodu sprzedaży opatrzonego datą lub w postaci opatrzonych datą artykułów prasowych zawierających fotografie lub szczegółowe opisy okazu.
 - 5.6. Jeżeli jednak organ administracyjny ma wątpliwości co do wieku danego okazu lub tego, czy kwalifikuje się on jako biżuteria, ozdoba lub dzieło sztuki, w szczególności gdy chodzi o gatunki wysokiego ryzyka, takie jak słonie, nosorożce lub tygrysy, lub gdy organ podejrzewa umyślne niezastosowanie się do przepisów, organ administracyjny może zdecydować, by ekspert niez zaangażowany w komercyjne wykorzystanie przedmiotowego okazu przeprowadził niezależną weryfikację. Weryfikacji nie powinien przeprowadzać na przykład kupujący lub sprzedający ani inny pośrednik, np. dom aukcyjny uczestniczący w sprzedaży okazu.
 - 5.7. Tego rodzaju niezależna weryfikacja wieku okazu może również obejmować weryfikację przeprowadzoną przy użyciu dowolnych dostępnych metod naukowych (takich jak datowanie radiowęglowe). Wnioskując o przeprowadzenie takiej dodatkowej niezależnej weryfikacji, należy jednak wziąć pod uwagę, że nawet przy zastosowaniu wspomnianych metod czasem trudno jest określić dokładny wiek okazu oraz że wymagane może być pobranie dużych próbek okazu, co może spowodować uszkodzenie okazu i potencjalnie wyrzucić wpływ na jego wartość artystyczną i pieniężną.
 - 5.8. Trudno jest określić wiek wypchanych zwierząt, w szczególności ptaków drapieżnych, jak również trudne może okazać się udowodnienie, że dany okaz znajdował się w stanie gotowym przed dniem 3 marca 1947 r. Jeżeli wypchane zwierzę zostało poddane renowacji, może to jeszcze bardziej zagrozić procesowi weryfikacji. W przypadku wypchanego zwierzęcia poddanego renowacji uznanie go za okaz przetworzony wymaga przedstawienia organowi administracyjnemu wystarczających dowodów pierwotnego statusu przetworzonego okazu w momencie nabycia.
 - 5.9. Organ administracyjny może wymagać zastosowania dodatkowych środków na potrzeby przeprowadzenia oceny lub wprowadzić takie dodatkowe środki, więc ważne jest, aby przy składaniu wniosku wnioskodawca sprawdził, czy przekazał wszystkie niezbędne informacje.

Dodatek I

PRZYKŁADY PRZEDMIOTÓW, KTÓRE NIE KWALIFIKOWAŁYBY SIĘ JAKO „OKAZY PRZETWORZONE”

Nierzeźbione kły lub ich części – chociaż stanowią element przedmiotu uznanego ogólnie za antyk – nie kwalifikowałyby się jako „przetworzone”. Istnieją również przykłady takich przedmiotów, które zostały wyprodukowane z rogu nosorożca, kłów narwala i pazurów tygrysa.

Cios słonia nie posiada znacznego rzeźbienia ani grawerowania obejmującego co najmniej 90 % powierzchni i nie kwalifikowałby się jako „przetworzony”.

Całe skorupy żółwi morskich są powszechnie dostępne w handlu, lecz nie kwalifikowałyby się jako „przetworzone”, chyba że do skorupy nadal dołączone jest wypchane zwierzę. Lakierowanie lub polerowanie skorupy nie kwalifikowałoby się jako „przetworzenie”. Dodanie mocowań do umieszczenia na ścianie również nie kwalifikowałoby się jako „przetworzenie”.

Rostra ryby pily nie kwalifikowałyby się jako okazy przetworzone.

Kły narwala i całe zęby waleni nie kwalifikowałyby się jako okazy przetworzone. Zob. jednak scrimshaw w sekcji „Dzieła sztuki” dotyczącej okazów przetworzonych.

Róg nosorożca i inne okazy wymienione w załączniku A, w przypadku gdy rogi lub czaszki zostały umieszczone na drewnianej płycie, nie kwalifikowałyby się jako „przetworzone”. Należy zachować szczególną ostrożność w przypadku okazów wykonanych z rogu nosorożca, które są często kupowane i sprzedawane (często na wagę) po znacznie zawyżonych cenach w celu wprowadzenia na nielegalny rynek medycyny tradycyjnej. Inne okazy wykonane z rogu nosorożca, które nie zostały znacznie zmienione w stosunku do ich naturalnego, pierwotnego stanu, takie jak okazy, w których umieszczono inne przedmioty (np. zegary, kałamarze, barometry lub inne przedmioty), nie kwalifikowałyby się jako „przetworzone”.

Bransoletka z pazurów tygrysa oprawiona srebrem. Ponieważ pazury tygrysa same w sobie są „nieprzetworzone”, tj. niezmięnione w stosunku do ich naturalnego stanu, nie kwalifikowałyby się one jako okaz przetworzony.

Dodatek II

PRZYKŁADY PRZEDMIOTÓW, KTÓRE MOGĄ KWALIFIKOWAĆ SIĘ JAKO „OKAZY PRZETWORZONE”

Sekcja 1 Biżuteria i ozdoby

Sekcja 2 Dzieła sztuki

Sekcja 3 Przedmioty użytkowe

Sekcja 4 Instrumenty muzyczne

Sekcja 1 – Biżuteria i ozdoby

Rzeźbiona bransoletka z kości słoniowej, pod warunkiem że wykonano ją wcześniej niż w marcu 1947 r. Istnieją jednak liczne przykłady nowoczesnych bransoletek, które są sprzedawane jako „antyczne”, i należy zachować ostrożność przed wydaniem zgody na sprzedaż takich przedmiotów. Nie można określić terminu samego przetworzenia, co oznacza, że do określenia wieku danego okazu potrzebne byłyby dowody w postaci dokumentów.

Rzeźbione koraliki z kości słoniowej, z takich samych powodów jak wskazano powyżej.

Sekcja 2 – Dzieła sztuki

Czarka wykonana z rzeźbionego rogu nosorożca. Wiek jest zwykle określany przez ekspertów z branży antyków. Większość egzemplarzy, które można zobaczyć w uznanym obrocie, najprawdopodobniej pochodzi z XVIII w. i czasów wcześniejszych.

Cios słonia posiada rzeźbienie obejmujące co najmniej 90 % powierzchni i mógłby kwalifikować się jako „okaz przetworzony”.

Rzeźbiona figurka z kości słoniowej.

Łyżka ceremonialna z rogu nosorożca.

Okazy wypchane (lecz należy zwrócić uwagę na „renowację”, o której mowa w pkt 5.8)

Scrimshaw wykonane z zęba wieloryba (na powierzchni okazu wygrawerowano obrazy lub napisy, które zostały uwydatnione przy użyciu pigmentu).

Sekcja 3 – Przedmioty użytkowe

Torebki, buty, portfele, paski do zegarków itd. Zwykle wyprodukowane ze skóry krokodyli lub węży.

Damski but ze skóry aligatora – bardzo popularny okaz, nadal istnieje wiele egzemplarzy datowanych w przybliżeniu na lata 30. XX w. Zazwyczaj sprzedawane w specjalistycznych sklepach, lecz obecnie coraz częściej w handlu internetowym.

Ubrania – należy zauważyć, że jeżeli na etykiecie nie podano daty lub gdy wieku przedmiotu nie można określić na podstawie dokumentacji firmy, bardzo trudno jest określić wiek ubrań i często pomocna może być konsultacja z ekspertami w zakresie mody.

Pojemnik na herbatę, często wykonywany ze skorupy żółwia (morskiego) lub z inkrustacjami z palisandru lub kości słoniowej.

Meble, które mogą być wykonane z palisandru lub zawierać inkrustacje z kości słoniowej.

Kule bilardowe z kości słoniowej. Uwaga – kule takie są powszechnie dostępne w handlu po ponownym przetworzeniu na uchwyty lasek lub parasoli. Jeżeli takie przedmioty zostały ponownie przetworzone po dniu 3 marca 1947 r., nie będą już zgodne z definicją okazu przetworzonego.

Męskie laski z uchwytem z kości słoniowej, które często były produkowane zarówno w XVIII, jak i w XIX w. Należy jednak zachować ostrożność, kupując takie przedmioty w oparciu o zaufanie, ponieważ wiele z nich zostało ponownie przetworzonych z innych okazów z kości słoniowej, a w wielu przypadkach zostały wyprodukowane niedawno.

Stojak na parasole wykonany ze stopy słonia, która została wypchana i wyłożona inną substancją, stanowiłby „okaz przetworzony”.

Dywan ze skóry tygrysa – pod warunkiem że okaz jest garbowany. Jeżeli wypchana głowa pierwotnego zwierzęcia pozostaje w naturalny sposób przytwierdzona do skóry, nawet jeżeli skóra nie jest garbowana, istnieje prawdopodobieństwo, że dywan zostanie uznany za „przetworzony”. Obecność pazurów i zębów nie spowodowałyby wykluczenia dywanów, wypchanych głów lub całych okazów z zakresu definicji.

Pojemnik na herbatę ze skorupy żółwia z modelowaną drewnianą głową i nogami oraz zmieniony w środku prawdopodobnie będzie kwalifikował się jako okaz „przetworzony”.

Sekcja 4 – Instrumenty muzyczne

Dudy, które są często ozdobione pierścieniami wykonanymi z kości słoniowej. Również inne instrumenty dęte drewniane, takie jak klarnety itp., mogą być ozdobione pierścieniami wykonanymi z kości słoniowej.

Antyczne fortepiany, które niemal zawsze posiadają klawisze z kości słoniowej, lecz mogą również posiadać inkrustacje z kości słoniowej lub markietaż z palisandru. Uwaga – do wymiany klawiszy z kości słoniowej często używa się klawiszy pochodzących z fortepianów, które w branży renowacji antyków uważa się za nienadające się do sprzedaży.

Instrumenty strunowe, takie jak gitary itp., często posiadają inkrustacje z kości słoniowej w mostku, podstrunnicy i stroikach (kluczach, do których przymocowane są struny i które służą do ich naciągania). Ich korpusy (płyty wierzchnie lub spodnie) mogą również być wykonane z palisandru.